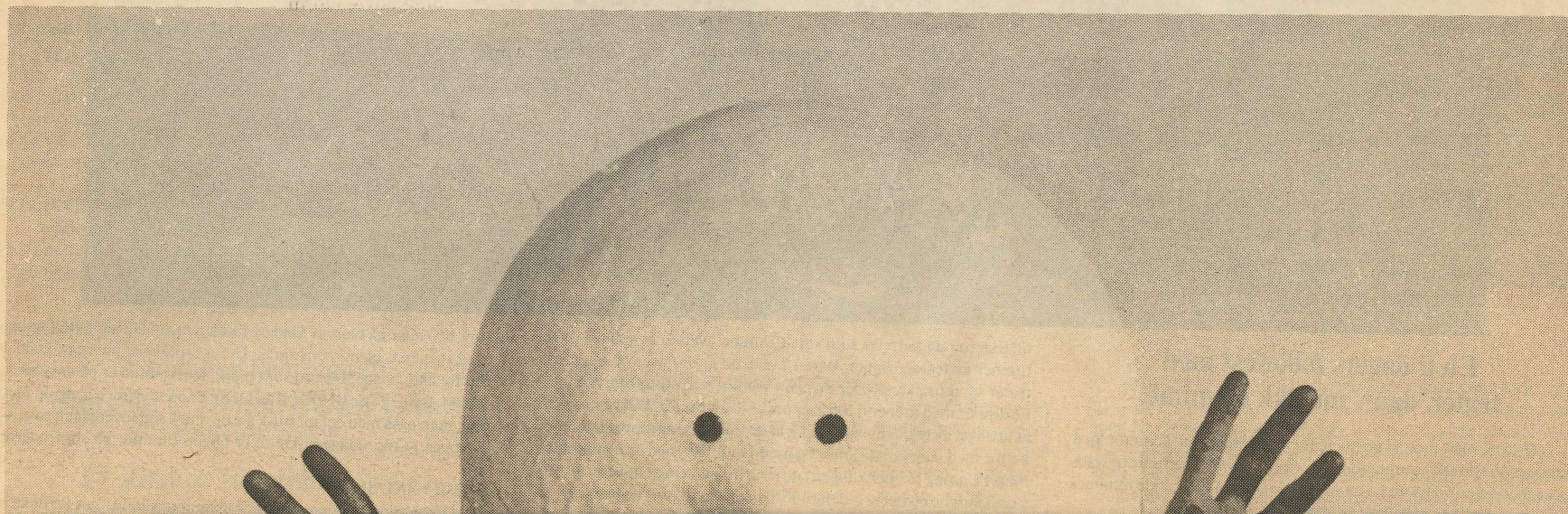
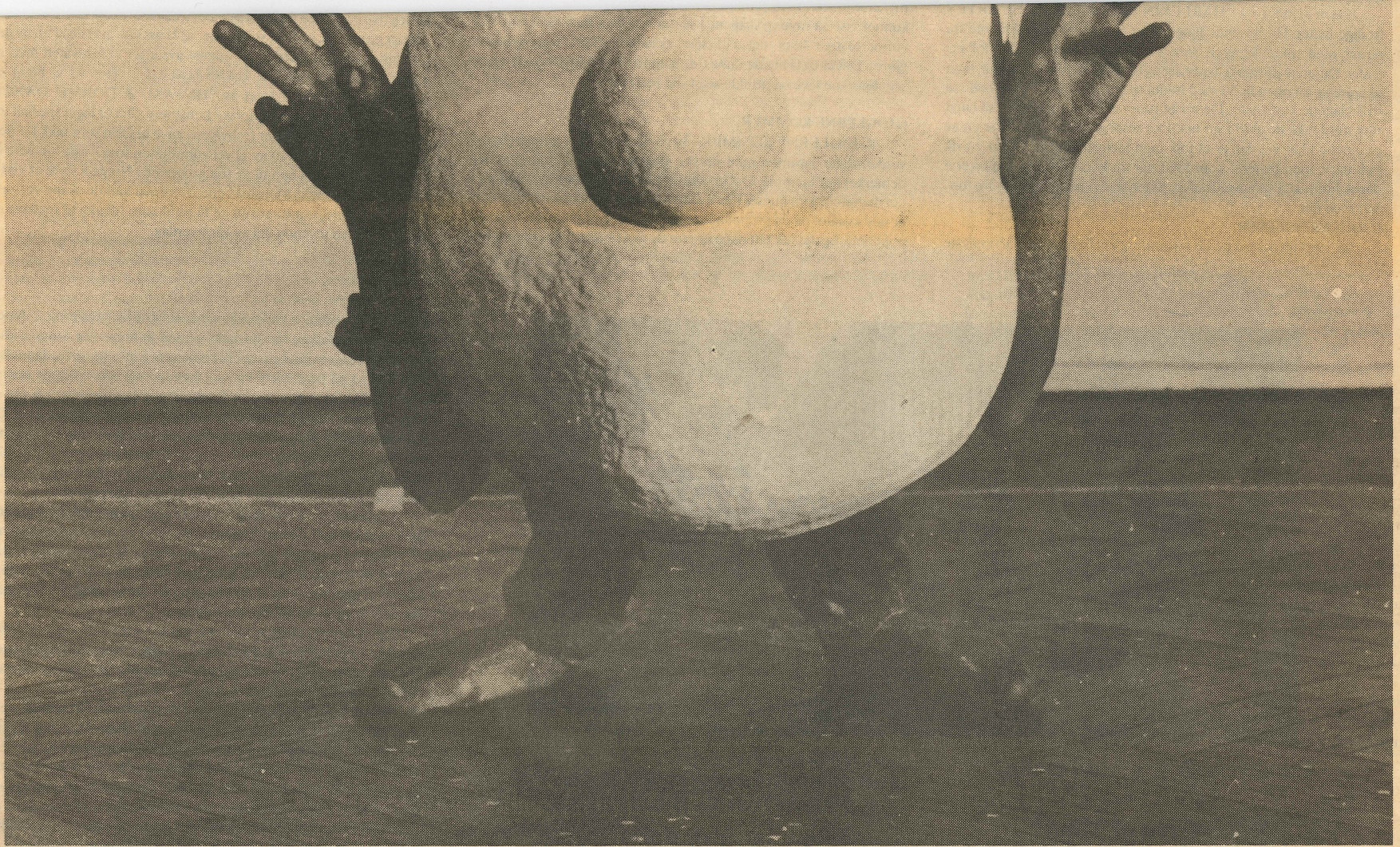

Bilag til ARBEIDERBLADET • 8. august 1984

FESTIVALAVIS **Gjøglerne** **kommer!**

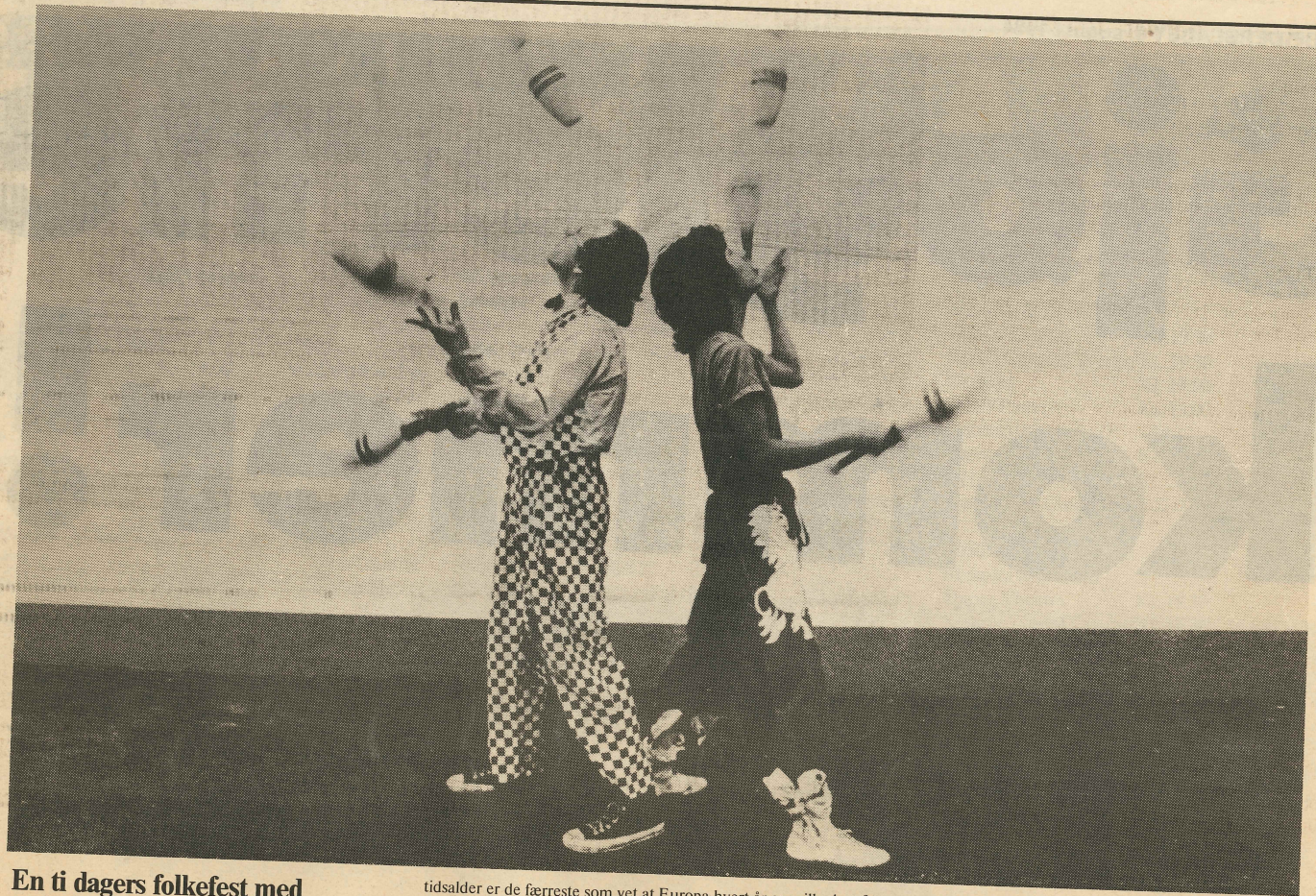

16.-25. August 1984

Oslo Internasjonale Teaterfestival

2 GJØGLERNE KOMMER

En ti dagers folkefest med teater, dans, musikk og mime.

Oslo vil snart motta kunstnere fra hele verden. De kommer for å starte opp Oslo etter sommeren, og for å gjøre høsten varmere og lystigere for de som vil ha mer å more seg over, mer å ha til gode minner i en vinter som blir både kald og mørk.

Hvem kjenner ikke HARLEKIN og COMEDIA DEL ARTE's frodige teater. De reisende gjøglere og trubadurer er vel kjente fra filmer med middelalderen som skueplass. Gjøglerne var folkets teater. De spilte på markeds plasser og torg til jubel for de mange, men til ergrelse for noen få. Vi med isødet til nabo fikk aldri oppleve disse livsbejænde kunstnere. De reiste rundt om sommeren, og så langt mot nord rakk de aldri i sin hektiske sesong. Dette er kanskje en av grunnene til at vi i dag er et folk uten teatertradisjon. Vi har en rik kulturarv, men teateret kom først når de kondisjonerte importerte dansk hoffteater til hovedstaden. Siden har vi mer eller mindre fortsatt med det.

GJØGLERNE LEVER.

Så fjernt fra oss har de sin reiserute at det fremdeles i vår opplyste

tidsalder er de færreste som vet at Europa hvert år er spilleplass for tusener av teatergrupper. Bare i Tyskland er det over 60 byer hvor teater og musikkfestivaler er blant sommerens store begivenheter. Festivaler med mer enn 100 grupper er ikke uvanlig. Det sier seg selv at utvalget av teater er enormt, og at disse gruppene representerer en kultur med lange tradisjoner og med fantastisk mye bra underholdning. I Europa blir utviklingen i de frie gruppene fulgt nøye av institusjonsteatrene og det er tydelig å se hvilken påvirkning de har på disse. En kanskje noe dristig påstand, men Brodway og London ville aldri ha kunnet vise så mye nyskapende teater om de ikke hadde hatt sine «of-of teatre» hvor det virkelige eksperimentelle teaterarbeidet gjøres. Det er også her de finnes, de som lar HARLEKIN og de andre sagnfigurene leve og utfolde seg i vår egen tid.

GJØGLERNE KOMMER.

«GJØGLERNE KOMMER -3» vil i år presentere grupper fra tre verdensdeler sammen med norske grupper som alle har gjort seg bemerket her hjemme. Det er ikke lett å velge ut noen få grupper av det mangfold som finnes. På en annen side er det en garanti for at det er høy kvalitet på de gruppene som kommer. Gruppene er umåtelig populære, og det har tatt oss mer enn tre år å få dem hit. Gruppene er

vant til å reise på tvers av land og språkgrenser. De har byttet ordene med kroppens og mimens språk. Deres «språk» er internasjonalt, de blir forstått av alle. De ord som måtte forekomme er på engelsk. Et unntak fra dette er BLOOLIPS. Dette er en revy med sang og parodier, men også med et fantastisk scene-show som overgår alt som har vært vist i Oslo tidligere. Dette er engelsk humor på sitt frodigste.

GJØGLERNE BLIR.

Om nordmenn gjør som nordmenn bør, går de i samlet flokk og lar seg rive med i den festen som varer ti dager til ende. La oss vise våre venner gjøglerne, at de er velkomne, og la oss vise at Oslo er en by det er verdt å besøke. Lørdag 25. august avslutter vi festivalen med et gigantarrangement på ST. HANS-HAUGEN. Her vil vi blant se midnattsteater som er laget av SHUSAKU & DORMU DANCE THEATER sammen med norske kunstnere. Det er laget spesielt for St. Hans-haugen og det er festivalens gave til Oslo som takk for den hjelp og støtte vi har fått av så vel kommunen som ivrige hjelpere til festivalen. Det er så opp til de frie gruppene i Norge å være et viktig supplement til institusjonsteatrene. Sammen kan de skape et frodigere teaterbilde, sammen kan de få publikum tilbake til teateret og gjøre det til en levende del av vår hverdag.

En alternativ teaterutdanning.

Av Runa S. Dahl.

Velkommen til Århus!

Får jeg presentere, mine damer og herrer.

En ganske alminnelig dansk by med:

250 000 innbyggere.

8 kinoer.

1 tivoli.

1 teater.

45 teatergrupper.

Førtifem? Fem og førr? Nei, det er ikke trykkfeil! Det dreier seg om all fra etablerte grupper med internasjonal anerkjennelse og støtte fra stat og kommune (selv om de to ting ikke alltid henger sammen) til akrobatikk-grupper, lokale amatør-grupper, sirkus og fredsteater. Vi kan også tilby: barneteater, dukketeater, handikapteater, politisk teater, kvinneteater, revyer, cabareter, danseteater, multi-media-performance...

Prosjekter og ideer siver og springer ut fra hvert portrom og

bakgård i den fredelige midtjyske byen. Århus er faktisk den byen i Danmark (og verden?) med flest teatergrupper i forhold til innbyggertallet. Hvorfor nettopp Århus? Hva er det århusianerne har som ikke vi har?

Vi kjenner jo danskene som et sosialt folkeferd, de er lett å dra med i gruppeaktiviteter og har lange tradisjoner fra folkehøyskoler, beboerforeninger og folkebevegelser.

Dessuten er arbeidsløsheten stor, mange er nødt til å aktivisere seg selv, og kan bruke mer tid til det de har lyst til å gjøre.

Men først og fremst har Århus et bredt utdannelses- og kunstilbud.

Institutt for Dramaturgi heter en avdeling ved universitetet. Det er den århusianske versjon av teatervitenskap, med betydelig større praktisk tilsnitt. Mange av byens teateraktiviteter har røtter der og instituttet engasjerer seg gjerne i prosjekter utenfor universitetet.

For fem år siden fant imidlertid tre studenter ut at det ble for nye teori og startet Århus Teater Akademi, ÅTA. Det er en «selveiende institusjon» for «pedagogisk kulturformidende teatervirksomhet». Dvs., det er et kurs-sted. Der arrangeres det kurs av kortere og lengre varighet (weekend til 8 mnd.), kurser i dans, mime, stem-

mebruk, skuespillerteknikk, klovneri, akrobatikk, lyssetting... Noen av de beste pedagogene fra hele verden kommer for å undervise.

Det er et utdannelsessted der man selv kan velge sin utdanning. Noen vil gå på flere korte kurs og fortløpende bruke det de lærer i andre sammenhenger. Andre foretrekker å konsentrere seg om et lengre forløp. Mange grupper er dannet etter slike lengre kurs. Og man kan alltid komme tilbake for å få nye impulser eller for å gi sine erfaringer videre. Akademiet er også behjelpelig med å formidle pedagoger og arrangere forestillinger. Lokalene blir flittig benyttet både til gjesteforestillinger og husets egne produksjoner.

Stikkordet er formidling. Det at mennesker møtes, inspirerer hverandre, at det finnes et miljø der ting skapes og ideer tar form.

Faren er selvfølgelig at man kun spiller for hverandre. Når teatermiljøet er så stort er det nok publikum blant dem som er «innafør». Mange grupper er imidlertid bevisste om det og satser spesielt på å komme ut og spille på mindre steder.

En gang i året legges kreftene sammen for å arrangere Århus Gruppeteater Festival, et prosjekt for å samles, – og vise spredningen. For annen gang i år ble det spilt fire dager til ende, for hverandre og Århus' befolkning.

Århus Teater Akademi's nyeste prosjekt er en bevegelse ut av teaterghettoen inn i betongghettoen Gellerup; Der bor 20.000 innbyggere og mange av dem er fremmedarbeidere fra Tyrkia. Her skal ÅTA overta en teatersal som i mange år bare har vært brukt til gjestespill. Det prosjektet er et samarbeid med tyrkere i Gellerup, – en forestilling om tyrkerungdommens problemer.

Hele denne oppblomstringen av teatergrupper har oppstått i løpet av de siste 6-7 år, de fleste gruppene er yngre.

De har en annen kvalitet enn det etablerte teater. En energi og entusiasme og arbeidslyst som langt overgår det «Det Kongelige» eller «Nationalteatret» noen gang har kunnet varte opp med. Og det er viktig at det er mange. Mange mennesker skal ha mulighet for å bruke seg selv kreativt. De må gis tid, og penger, til å fortsette å arbeide. Slik at de får ro til å fordype seg i sitt håndverk og til å prøvet det ut for det skal avsies noen dom om de skal leve eller dø. Og helst skal de vel leve.

Det er nettopp utkommet en bok om teateraktivitetene i Århus, «Et annet teaterliv», med historie og fremtidsvisjoner. Den kan bestilles fra:

Århus Teater Akademi

Klosterport 4 O.g.,

8000 Århus C,

som også gir opplysninger om kurs.

Reaksjoner på tidligere festivaler.

ARBEIDERBLADET.

«...ære være OSLO INTERNASJONALE TEATERFESTIVAL som sørger for besøk utenom det vanlige...

DAGBLADET.

«...Folkelig appell og artister på høyt profesjonelt nivå... De av dere som fortsatt har en smule tillit til min person, gå og se denne forestillingen!»

DAGBLADET forts.

«Å dette var gøy!
... fikk Club -7 til å gå opp i liminga av bare begeistring. Applausen raste etter forestillingen.
Forestillingen ble en betagende opplevelse, poetisk og hjertevarm.»

AFTENPOSTEN.

«Det var bare Henrik Wergeland som ikke danset da musikere fra «GJØGLERNE KOMMER» inviterte sitt begeistrede publikum til dans...
... forestillingen er intelligent, ærbødig og fremragende.
Søndag går teppet ned for en intens uke med over 40 forestillinger: dans, musikk, klovnerier, akrobatikk og teater. Tiltaket er prisverdig...»

BERGENS TIDENDE.

«Det er nesten så man kan misunne dem, Festspillene til tross».

KLASSEKAMPEN.

«Gjøglerne kom, ble sett og vant!
De henvender seg til et bredt publikum. Og ikke minst har de et annet repertoar og spillestil enn de etablerte scenene. De frie gruppene står for nytenkning... er av uvurderlig betydning for teaterinteresserte og ikke minst for institusjonsteatrene.
Teaterfestivalen er i ferd med å bli en tradisjon i hovedstaden.»

KULTURRÅDMANNEN I OSLO.

«Denne eldste av alle teaterformer er fargerik, aktiviserende og har appell til alle aldersgrupper, også til dem som ikke hører med blant institusjonsteaterets faste publikum.

Utenlandske grupper: Shusaku & Dormu Dance Teater, JAPAN/NEDERLAND

Et glimt av fremtidens teater.

SHUSAKU & DORMU DANCE THEATER er et surrealistisk japansk-europeisk danse-teater med røtter i de japanske NOH og KABUKI tradisjoner. De er samtidig påvirket av vestlig avantgarde og deres forestilling «ERA» er tydelig inspirert av den berømte Vest-Tyske koreografen PINA BAUSCH. De benytter levende musikk som består av synth, percussions og horn i en original blanding med østerlandsk klassisk og vestlig moderne musikk. De benytter jazz og en i Europa utbredt teatermusikk som kalles fusjons- eller minimal-musikk. Musikken bygger på et tema som gjentas med små stadige variasjoner. Dette danner et lydbilde som er meget gripende og som er en integrert del av forestillingen.

SHUSAKU TAKEUCHI er leder for teateret. Han er også skuespiller og koreograf i gruppen. Han kom til Europa i 1973 etter flere års studier ved kunstakademiet i Osaka. Han er utdannet som maler og designer og dette kommer klart frem i de visuelt meget fascinerende scenebildene. Gjennom flere år har han utviklet sin meget spesielle «BODY-ART». Skuespillerne har et variert og klart kroppsspråk og de integreres i et eventyrlig og fascinerende scenebilde.

De hadde sitt gjennombrudd i PARIS med forestillingen «DORMU» i -76. Siden den gang har de deltatt på utallige festivaler rundt i Europa og de regnes i dag for å være en av de viktigste grupper innen moderne teater. De har klart å utvikle et teater som både er eksperimenterende og som har appell langt utover det vanlige teatermiljø.

SHUSAKU & DORMU DANCE THEATER består av fremtredende kunstnere av forskjellig nasjonalitet og bakgrunn. Dansere, malere, musikere og skuespillere bidrar til teaterets helt unike variasjoner over dans, pantomime, teater og musikk. Forestillingen består av en serie improvisasjoner som utvikler seg over et grunn tema. Scenebildene er betagende og visuelt overdådige. Shusaku & Dormu ligger langt fra vanlig estetikk. Snarere fremheves skjønnheten i det absurde og bizarre. De former og deformer rommet med dansende kropper og fantasirike kostymer. Det er en reise i det ubevisste, fylt med gåter og overraskelse. På samme tid virker det fortlørlig, i det Shusaku i sin koreografi nettopp fremkaller alle nyanser og energier fra den menneskelige kropp hvor de også skjuler seg. På scenen kan effektene forekomme forbausende og fryktinngytende, men selv når det balanserer på grensen til det tragiske er det alltid med en undertone av listig humor. Dette gjør forestillingen mer til en befriende opplevelse enn en spissfindig oppvisning av eksotiske effekter.

Den stemningen som danseteknikken utløser, kommer av danserens spesielle identifikasjon med det bildet som fremstilles. Danserens kropp blir et medie for visjonen. Eller som Shusaku selv sier: «Overfor en blomst blir danseren selv til en blomst, føler vannet stige opp fra føttene. Danserne bryter grenser og går inn i en annen verden av hemmeligheter og overraskelser. De behersker tiden. Fortid og fremtid faller sammen i dette rom. Ett enkelt skritt er 100 år langt.»

FORESTILLINGEN «ERA».

Med produksjonsstøtte fra den nederlandske stat har Shusaku & Dormu skapt sin til nå største forestilling. «ERA» er spesielt laget for store teatre og den tar i bruk teatrets muligheter på en meget avansert måte: «På samme måte som en maler noen ganger får lyst til å kaste maling utover et kjempellerret og arbeide stort», sier Shusaku, «så er denne prosessen til det ytterste av våre evner også en erfaring i hvordan vi kan beholde en kjerne i en forestilling i uoverskuelig sammenheng.»

«ERA» ER ET EVENTYR FOR VOKSNE.

Grunntemaet er teknologi, illustrert med fremstillingen av det første damplokomotivet for 150 år siden og frem til fremtidens non-stop-space-teknologi. Så fryktinngytende teknologi enn kan utvikles og benyttes, så har teknologien også en tiltrekningskraft, fremkaller menneskets lengsler etter et bedre liv og utvikler de fantastiske mulighetene som alt er til stede.

Første del finner sted i en liten by i damplokomotivets tid. Andre del er fra nå- og fremtiden.

Forestillingen starter med et fantastisk landskap som reiser seg og forandres til fjell som igjen sprekker og blir til kostymer på sparsomt kledde skuespillere som kaster seg ut i en pirrende rytmedans. Et panseret monster, som fra et middelalder-maleri overtar scenen og siden...

LEIBSCH DAGBLAD, NEDERLAND.

«Shusaku & Dormu gir publikum den ene overraskelsen etter den andre uten noen gang å bli banale. Hver enkelt scene er nydelig avbalansert, den dramatiske konstruksjonen perfekt og overgangene mellom det tragiske og komiske forløper fint og med letthet. Det åpnes for store muligheter for de klassiske japanske tradisjoner innenfor det moderne teater.»

INFORMATION, DANMARK.

«Det er så det blåser en vind gjennom hele denne fortryllende forestillingen som bringer menneskene opp på skyer hvor de hele tiden spiller ut våre jordiske traumer. Noe drømmeaktig og samtidig meget konkret, gjør forestillingen til den største opplevelsen på FOOL-s 4» (Københavns teaterfestival med mer enn 150 forestillinger).

POLITIKKEN, DANMARK.

«Jo denne forestillingen lever, som forsøk og som kunst... Her utvikles en meget vesentlig del av fremtidens teater, som følger oss på vei gjennom en urolig og splittet epoke.»

Besøket er støttet av NORSKE SHELL.

Utfordring fra eksperimenterende internasjonalt teater.

SHUSAKU TAKEUCHI og TERENCE J. ROE fra SHUSAKU DANCE THEATRE kommer til Oslo for å gjøre et forestillingsprosjekt i samarbeid med norske kunstnere i tiden 13.-18. og 22.-25. august ca. kl. 9.00-16.00.

Resultatet blir en midnattsforestilling lørdag 25. august på St.Hans-haugen som en del av avslutningsfesten for teaterfestivalen «Gjøglerne kommer».

Teatret består av fremtredende kunstnere av forskjellig nasjonalitet og bakgrunn: Dansere, malere, musikere og skuespillere, ialt 23 personer, bidrar til teatrets helt spesielle variasjoner over dans, pantomime, teater og musikk.

Gruppen hadde premiere på «Dormu» i Paris i 1976, og har siden turnert i Europa med forestillingen «Dynamon», «Garden», «Neum» og «Era» med stor suksess.

I tillegg til arbeidet med forestillingsprosjektet, vil SHUSAKU DORMU DANCE THEATRE vise sin produksjon «Era» i Oslo. Den ble vist første gang i Nederland under en Nederland/USA festival i 1983.

SHUSAKU TAKEUCHI har studert maling, skulptur og «visual design» ved Osaka University, har arbeidet som interiørarkitekt. I 1968-72 var han involvert i mange «happenings» og «events» rundt Tokyo. – «Det var her mitt engasjement i «body art» begynte, og min egen retning ble tydeligere: Forsøke å oppdage et kjernepunkt mellom bevissthet og ubevissthet i verden i dag, og hvordan uttrykke dette gjennom kroppen som et kontrollert instrument. Mitt arbeide er naturligvis influert av japansk tradisjonell kultur, og min undervisningsmetode har sitt utspring i denne påvirkningen» – Shusaku er svært opptatt av det visuelle – design i rommet ved bruk av bevegelse og lys.

TERENCE J. ROE har studert ett år ved Cheltenham College of Art and Design og tre år ved Britsol Old Vic teaterskole. Her fikk han sin grunnutdannelse i moderne og klassisk dans. – «Min interesse for «Dance Theatre» har alltid ligget i muligheten til å kombinere forskjellige kunstformer i et enhetlig uttrykk. Ordene «Dance Theatre» er rett og slett en forkortelse for «dans-musikk-mime-litterært-bevegelses-poesi-teater» –»

«Grunnet de mange forskjeller, både personlige og kulturelle, innen vår gruppe, har et hovedelement i vårt arbeide vært å søke etter metoder til å kombinere og utnytte disse i en kreativ og harmonisk kunstform. Det faktum, at vi alle lever i den samme historiske epoke, hvor mennesket for første gang er stillet ansikt til ansikt med sin verdens fortsatte eksistens, skaper i seg selv en linje – en sammenhengende tråd av følelser og forestillinger gjennom oss alle.

Tradisjonelt teater har sin plass og funksjon, og definerer ulikheter på sin måte. Vår måte, å føre disse ulikheter sammen til ett uttrykk, er en ny form, en levende form for internasjonal kommunikasjon. Selvom vi kaller oss «Dance Theatre», er arbeidet vårt en kombinasjon av musikk, mime, dans, poesi, bevegelse og teater. Alt er mulig...»

SHUSAKU DORMU DANCE THEATRE arbeider frem en forestilling ved improvisasjoner over et grunn tema. Hver enkelt kunstner bidrar med sin egen personlige tolkning og videreutvikling av temaet. Prosjektarbeidet vil ta utgangspunkt i gruppens fysiske og mentale grunn trening, som leder til kontakt- og fantasifrigjørende improvisasjon. Gruppen er spesielt opptatt av visuell design i rommet ved bruk av bevegelse og lys, samt utøvernes psykiske tilstedeværelse.

Prosjektforestillingen fremføres som et samarbeide mellom norske kunstnere og SHUSAKU DORMU DANCE THEATRE.

Kunstnere som ønsker å delta i prosjektet kan sende skriftlig søknad til:

Oslo Internasjonale Teaterfestival,
Slemdalsvn. 68, 0373 Oslo 3.

Nærmere opplysninger kan fås over tlf. 14.56.78.

Deltageravgift: Kr. 500,-, begrenset deltagerantall.

Prosjektet er støttet av Fond for Utøvende Kunstnere.

Arrangementet på St.Hans-haugen er et samarbeide mellom Oslo-dagene og Oslo Internasjonale Teaterfestival.

DNA, SVERIGE

Den moderne Europeiske identitet?

DNA er en avantgardistisk, multimediargruppe fra Göteborg. De benytter industrielle virkemidler i en etterindustrialisert tidsepoke i Europa. Elementer fra industriarbeideres totale dagligslivsopplevelse er hovedingrediensene i DNA's lydbilder og konserter. Dette er kanskje det kreative i deres collage, men det er jo avhengig av hvem som hører eller deltar i konserten.

Moderne teknologi anvendes effektivt; trykkpresser, kompresorbor, lastebiler, videos, båndspillere, el-gitar, synths og metallskrot. Lydene kan minne om bygningsarbeide, en havn i full vigør, fabrikkproduksjon, rivningsarbeide eller et synkende skip med maskinvansker...

«VI GJØR ALT, ALLTID. DET FINNES IKKE 'DÅRLIG'».

Det er sjelden at DNA's konserter er bare lydopplevelser. Konsertene består av mange delkomponenter i en helhet, hvor DNA oppleves som katalysator. De gjør ingen forskjell mellom musikk og annen kunst. DNA betrakter seg selv som et redskap: All kraft taes fra omgivelsene de tilfeldigvis befinner seg i. Det skjer et vekselspill mellom gruppen og publikum. DNA forsøker å gjenspeile folks forventninger. Det følelsesmessige nettverk som skjer blant konsertdeltagerne springer ut fra dem selv, ikke fra DNA. Det skjer en masse på konsert. Enkelte av konsertdeltagerne blir aggressive og destruktive under forestillingen. Noen mener at DNA er fascister. Selv de fredeligste mennesker kan bli engasjerte. Mennesker føler seg personlig angrepet samtidig som de ikke forstår sammenhengen de inngår i.

Kulturen er alles eiendom. Fellesskapet. Et musikkstykke trenger ikke nødvendigvis å fremføres i en konserthall.

DNA's lydcollage og konsertfremførelse gjenspeiler Europas samtid. Det finnes utrolig mange politiske «forstå-seg-påere» i Oslo. Disse har sikkert mye å lære som konsertdeltagere. Kanskje spiren til håpet for fremtidens Europa er å finne på DNA's oppførelse av egne komposisjoner??

MINSTE FELLESNEVNER FOR MENNESKENES UBEGRENSEDE MULIGHETER.

DNA har tidligere gjestet Norge, og både DNA-folkene selv og konsertdeltagerne husker begivenheten som en stor opplevelse. Det skjedde på Kunstakademiet i Oslo. Her oppførte de blant annet ROC METAMORFOS III som også er laget på video. Utgangspunktet for dette stykket var å gi en stein verdi og mening. I 48 timer arbeidet, sov, spiste, borret, hakket, pusset og malte de steinen som lå på en rivningstomt i Göteborg.

DNA arrangerte og deltok i Industriell Muzik Festival. Scenen var en malt, blå firkant på gulvet. Bakfor den var en svart kube. Det hørtes en synth. Lyden ble sterkere og sterkere. Hele fabrikklokalet dirret. Kuben åpnet seg, og ut av det blå kommer DNA. Alt kunne skje; Kniver slipes, kjøttstykker skjæres. Det pulveriseres med en pressmaskin, og de blandet med vann i en skål. Konserten ble avsluttet med brenning av klær på gulvet. Luften var stinn av ulike gasser, og publikum var nødt til å delta fysisk. Eksplosjonsfaren var der.

DNA består av Stefan Karlsson, Johan Nordquist og Zbignew Karkowski.
Delta.

Sayara Cultural Troupe, TANZANIA

Den moderne Afrikanske identitet.

Under kolonitiden ble afrikanere lært opp til å mislike sin egen kultur, og å etterligne koloniherrerne fra Vesten. Etter kolonitiden begynte Afrikanerne å kjempe for å bevare eller gjenskape det de hadde mistet.

Tanzania hadde en spesiell kulturell plass. Det hadde en halvorientalsk, arabisk tilknytning, noe som gjenspeiles i språk og diktning (KISWAHILI). Videre fantes det sang og dans som hadde sitt utspring fra forskjellige stammer, pluss Vestens verdier som dominerte i byene som f.eks. at det brukes engelsk språk i massemediaene.

SAYARI CULTURAL TROUPE er et nytt fenomen innen kunst fra Tanzania. Gruppen består av fire kunstnere med bakgrunn fra musikk, dans, mime og som skuespillere. Gruppen har arbeidet sammen siden 1980, og de søker etter uttrykk som forener det opprinnelige afrikanske med det moderne Afrika.

De ville lage noe nytt og originalt. De ville ikke lage ur-afrikanske forestillinger som hadde vært trenden før. De ville heller ikke sette opp utenlandske (vestlige) stykker på Kiswahili.

SAYARI hadde intensjoner om å nå lenger. De skapte sine egne forestillinger, både tekst og melodier, og ville presentere det for et lokalt så vel som for et internasjonalt publikum.

Foreksempel på politiske møter i solidaritet med mennesker som kjemper mot utenlandsk herredømme og rasisme. De bruker engelsk, Kiswahili eller stammespråk.

Alle medlemmer i gruppen er tanzaniansk byungdom, med alt det innebærer av påvirkninger: tradisjonell afrikansk musikk og dans, arabisk musikk, vestlig populær musikk, amerikansk jazz, tradisjonell fortellerteknikk, eventyr og sagn, Shakespeare, negritude-diktning, Ngugi, og President Nyereres politiske skrifter. Og dessuten en stadig voksende panafrikansk bevissthet. Med denne bakgrunn ønsket og ønsker SAYARI å finne sin egen stil for å vise hvordan afrikansk ungdom i dag lever, tenker og føler.

De tar opp forskjellige problemer som finnes i en ung stat som Tanzania. Fattigdom og varemangel, neokapitalisme og korrupsjon, og de er også opptatt av solidaritet med folk som lever i undertrykkende system.

Ved siden av de mer politiske temaer, tar Sayara's dikt, sanger og tablåer også opp individuelle forhold i et kontrastfullt samfunn, som kjønnsroller og abort blant unge skolejenter.

Forestillingene består av dans, sang, drama og musikk. De benytter instrumenter som ngoma (spesiell afrikansk tromme), marimba, rytmeinstrumenter, fløyte og gitar. De benytter i hovedsak engelsk tale, men enkelte deler er på swahili og kinyanja (to afrikanske dialekter).

Sayari vil gi nordmenn et bilde av Tanzania i dag. De skulle ikke akseptere et bilde av et nakent Afrika, for det er et ikke sant bilde av dagens Afrika. De vil få inntrykk av hva afrikanerne føler og opplever i dag samtidig som de får et bilde av den kulturelle utviklingen i Tanzania.

Det er første gang gruppen besøker Europa, og dette er en enestående anledning til å oppleve Afrika i dag, sett med afrikanske øyne. Besøket er i samarbeid med NORAD.

Astad Deboo, INDIA

En danser med internasjonalt preg.

ASTAD DEBOO er en uvanlig artist. Han har reist i over 30 land og samlet impulser fra de kulturer han har møtt. Hans danseform er en nydelig syntese av klassisk og moderne varié, både østerlandsk og fra vesten. Astad begynte å danse i en alder av bare 6 år, og man ble snart klar over at han var et uvanlig talent. Han ble utdannet i klassisk indisk dans og han er i dag en av Indias ledende kathakali-dansere. Dette er en dans vi ikke får se i Oslo, men de interesserte vil kunne delta på en arbeidsdemonstrasjon.

Som 22-åring begynte han på det som skulle bli en reise som varte i over 14 år. Han har besøkt over 30 land og har sett mer dans enn kanskje noen annen. Astad ønsker mer enn noe å ha en åpen og nær kontakt med sitt publikum. For å oppnå det fant han snart ut at det er bedre å la seg influere av mange stilarter enn å spesialisere seg i en retning. For å forsøke å vise noe av hans bredde vil vi nevne bare noe av det han har gjort:

Han har vært ledende danser ved Royal Opera House i Sidney, han har optrådt sammen med rockegruppen Pink Floyd i London, deltatt i show med Red Rodgers i New York, ledet danseterapi for narkomane i Canada og Hong Kong og han har bodd sammen med indianere i USA, og urbefolkninger i Stillehavet og New Guinea.

Det er vanskelig å yte ASTAD DEBOO rettferdighet når man skal beskrive han som danser, nettopp fordi han er så mangfoldig og alltid vil by på store overraskelser. Astad er utstyrt med en nesten mager, tett «forfinet» fysikk som han benytter med en bemerkelsesverdilig vitalitet og grasiøsitet. Til tider er hans forbløffende kontroll av musklene av en slik karakter at man ikke kan tro det finnes ben i kroppen hans. Hans tekniske sikkerhet er så suveren at han skifter ubesværlig mellom moderne dans, jazz, disco og klassisk dans. Hans ledighet og nesten magnetiske personlighet gjør at han beveger seg med letthet mellom en frisk jazz-frekvens til en nesten skremmende alvorlig dans.

ASTAD DEBOO har evnen til å bli en suksess med alle typer publikum fordi han ikke er opptatt av en danseform. Han er opptatt av og han behersker de alle til fullkommenhet.

Forestillingen vi får se i Oslo er en rekke enaktere. Programmet byr på stor variasjon og det er en begivenhet som vil bli husket lenge.

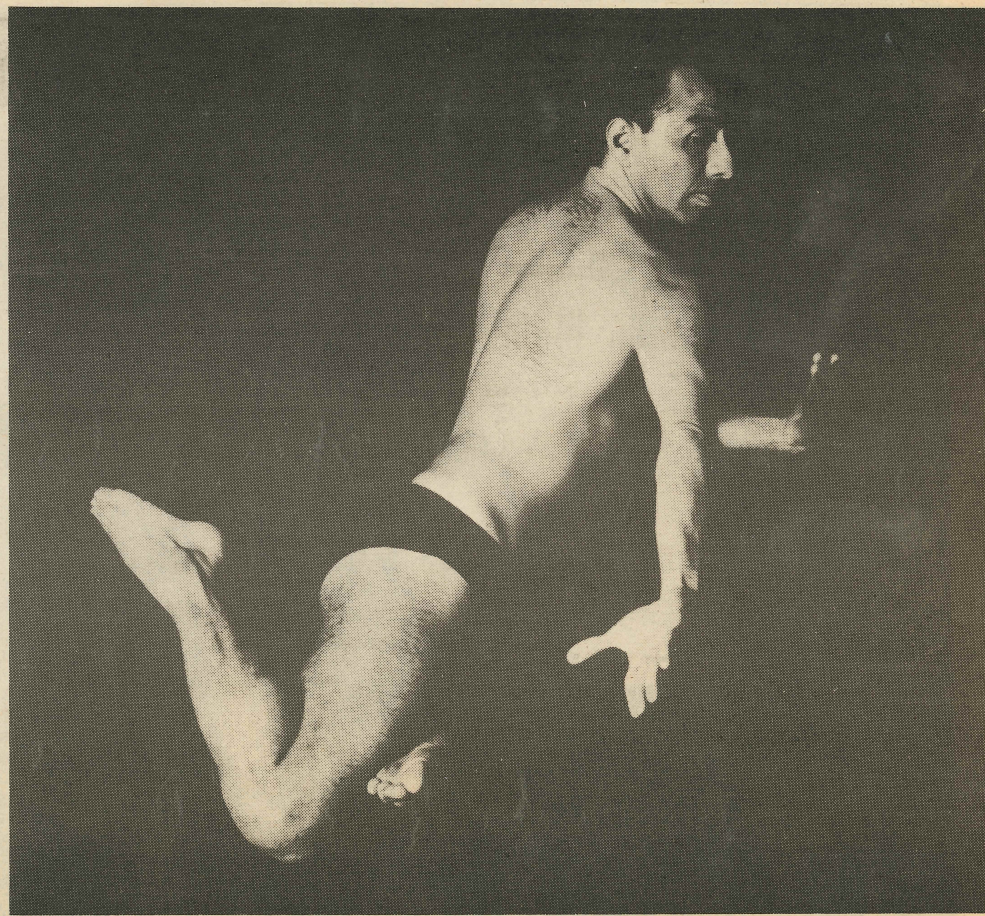
Prinsipper i Kathakali-dans.

Lørdag 18. august kl. 14.00 vil Astad holde en arbeidsdemonstrasjon og forelesning om KATHAKALI-dans. KATHAKALI er en av Indias eldste danser, og det betyr «historiefortelling». Den er mer enn 4000 år gammel, og den har en direkte sammenheng med antikk

Sanskrit-drama. Gjennom årtusener har den gjennomgått en forandring til det det er i dag. En Kathakali-danser begynner å trene i 10 årsalderen. Etter år med øvelser for å kontrollere hver muskel, begynner danserne å lære de mange små, men meget viktige nyansene i dansen. Det er spesielt øyne, hender og føtter som benyttes i symbolikken. Danseren benytter 24 håndbevegelser som tilsammen illustrerer mer en 500 ord.

Ved siden av dette er kostymen og spesielt ansiktsmasken av stor betydning. Fargen i ansiktet symboliserer en spesiell karakter. Det varierer fra det onde via troll og demoner til de gode og opphøyde. Demonstrasjonen varer i ca. 3 timer.

Bloolips, ENGLAND

Saftig drag.

NEW YORK TIMES.

«Bisarr morsomt! ... En triumf!!»

ISLINGTON GAZETTE.

«Større, voldsommere, kraftigere enn noen gang - om mulig!!
«ODDS AND SODS» gjør høsten litt varmere - garantert!!»

Bloolips er festivalens burleske innslag. Disse 6 glimrende aktørene har i mange år gledet festival-publikum med sine vanvittige innfall og enestående scenesjarm. Bloolips er en gruppe menn som elsker å gå i dameklær. De parodierer ikke mennens idealbilde av

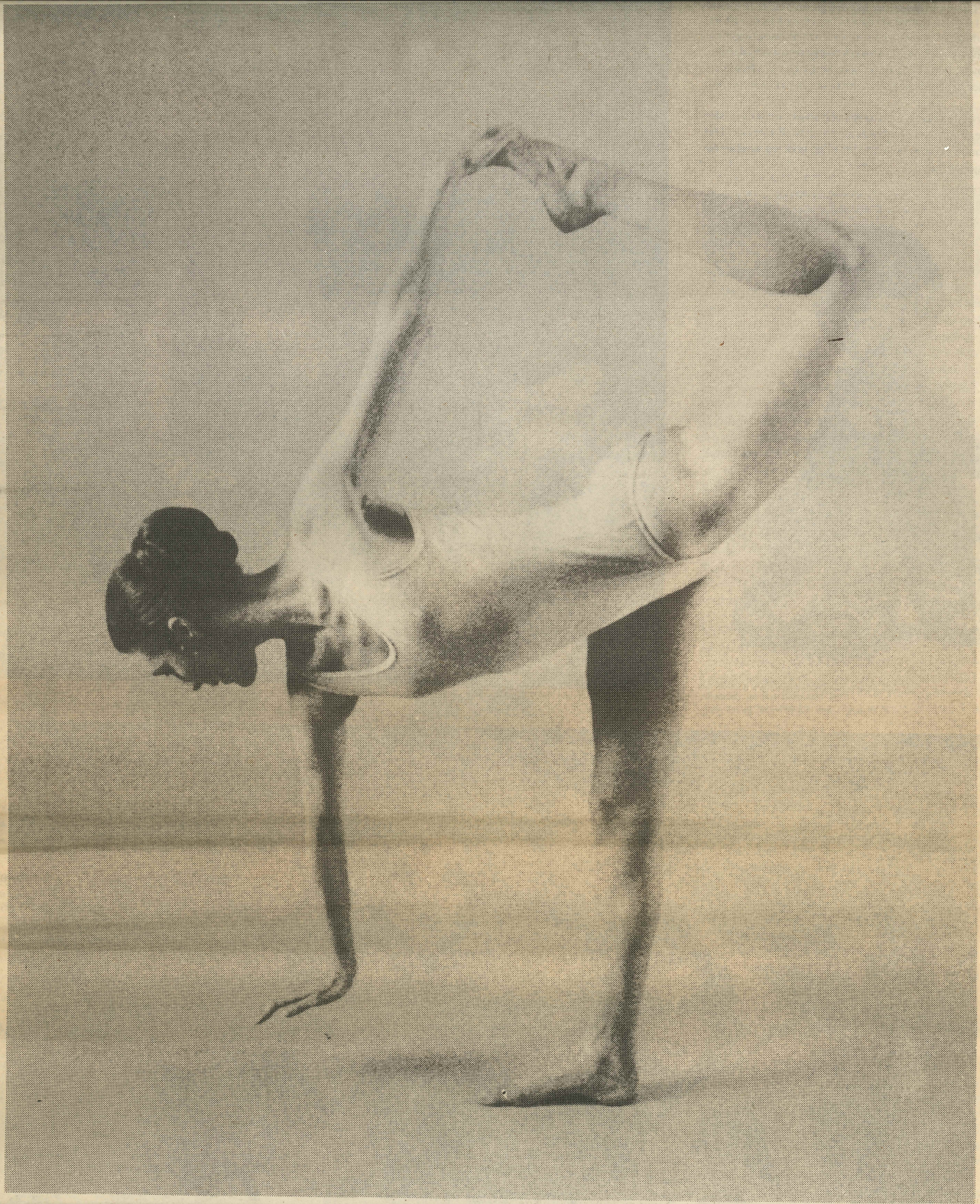
kvinnen, de spiller heller ikke Stanislavski's utvidete kvinnebegrep (nitid naturalisme), men de har grepet fatt i den gamle greske mytologien hvor mannen opprinnelig var halvt mann og halvt kvinne. Siden han mistet kontakten med sin kvinnelige halvdel har han vært på evig leting etter denne. ... Bloolips har funnet den, og de viser oss at livet blir dobbelt så festlig når man bruker hele seg.

Gruppens medlemmer er Bett Bourne (leder), Marg Mallow, Babs Yarrankle, Diva Dan, Lavina Co-op og Dotty Spot som akkompagnerer på piano alt fra jazz til høyverdig opera.

Forestillingen «ODDS AND SODS» er festivalens lattermaraton. Den anbefales ikke folk som vil beholde sitt puritanske syn på livet. «ODDS AND SODS» er en fulltreffer, og dagens nymoralister vil få en bredside i sitt flaggskip av fordommer. Vår oppfatning av kjønnsroller vil aldri bli den samme, og bra er vel egentlig det.

«ODDS AND SODS» er en vill, frekk cabaret spekket med smågale innslag og med en dyktig, alvorlig undertone. Knviskarpe, bitende og harselerende ordspill - blandingen er som før - igjen dukker det opp, rart og friskt, glitrende og grelt.

Bloolips scenebilder skifter fort. Stadig utskiftinger av effekter og helspøe kostymer. De viser bl.a. en ode til bananen med en Carmen Miranda-skikkelse uten sidestykke, en vanvittig versjon av William Tell Overturen, en hyllest til filmindustrien med flere tolkninger av «Salome», en oppfrisket Bloolip-versjon av D. H. Lawrence's «Lady Loverly's Chatter», en kavalkade over de mest kjente maleriene fra et kunstgalleri, eks. en Mona Lina med et fett smil og hår på brystet osv. osv. ... Et alvorlig innslag er Marg Mellow i sort silke som framfører en mektig ballade: «Changing Your Mind», som slår bunden ut av alt annet.

Frie dansegrupper – et stebarn innen Norsk kulturliv?

Av Hans-Chr. Sørensen.

En gammel kunstner har sagt: «Talent, – det består av ti prosent inspirasjon og nitti prosent svette». I så fall kan man si om norske dansere, ikke minst de som i dag har æren for at det eksisterer et norsk dansemiljø utenfor Den Norske Opera, at de har fått svette rikelig.

De frie dansegruppene historie er fortellingen om mennesker som tross motgang og utrolig slit har trodd på det de kjemper for, og aldri, det vil si nesten aldri, har gitt opp tanken på å vise publikum at dans er mer enn svanedronninger og nøttekneckerprinsesser.

Det er også i stor grad en historie om kvinner, både som dansere og koreografer. Norske mannlige dansere har vært mindre synlige når det gjelder dagens frie dansegrupper. Grunnene er mange, men én er sviktende rekruttering, blant annet på grunn av den lave status dansere, i sær mannlige, har inntil nå nydt i vårt samfunn.

Heldigvis er dette i ferd med å endre seg. Dans er blitt populært, også blant norsk ungdom. Det utdannes i dag dansere, av begge kjønn, ved våre to balletthøyskoler. Men uten en sterkere innsats fra norske kulturmyndigheters side når det gjelder både våre eksisterende ensembler og ikke minst et fremtidig statsstøttet ensemble, vil disse i likhet med mange andre ungdommer være uten arbeidsmuligheter når utdannelsen er fullført.

Dansen er dessuten i sin form internasjonal og dagens dansere har i teorien hele den vestlige verden som arbeidsmarked. En inspirasjon, javel, men også øket konkurranse om de fåtallige jobbene som i dag eksisterer her i Norge.

Det er i dag tre rene danseensembler blant våre frie grupper som tross blodsliit og manglende offentlig støtte har klart å overleve. De har alle tre sin base i Oslo-området, men turnerer dessuten periodevis over hele Norge.

Det eldste som i år feirer sitt 15 års-jubileum er Høvik Ballett som ble etablert i 1969. De 6 til 8 danserne som er knyttet til gruppen, forøvrig alle kvinner, har siden starten vært intimt forbundet med Henie-Onstad Kunstsenteret på Høvikodden utenfor Oslo. Høvik Ballett har under årets festspill i Bergen fremført dans i en av byens eldste kirker. Vel et bevis på at dans vinner frem også utenfor det tradisjonelle miljø. Denne gruppen av kvinner har gjennom de 15 årene vært pionerer som på mange måter har lagt grunnlaget for de øvrige frie dansegruppene.

Collage Dansekompani og Dansekompaniet Kantarellen er de to andre frie dansegruppene som har klart å overleve og oppnådd en viss økonomisk støtte fra det offentlige, uten at dette er på noen måte tilstrekkelig for å garantere for videre eksistens i årene som kommer.

Collage Dansekompani, i likhet med Høvik Ballett, er et ensemble av utelukkende kvinner, selv om de fra tid til annen har hatt mannlige gjestedansere. Flere av danserne har studert ved London School of Contemporary Dance som i utgangspunktet bygget på moderne amerikanske danseteknikk, ofte noe misvisende kalt Graham-teknikk. En gruppe som har vist stor evne til å knytte til seg andre kunstnere, det være seg musikere eller bildekunstnere, på en måte som virker gjensidig befruktende. Gruppen feirer i år sitt 10 års-jubileum, i stadig søking etter nye former og måter som kan skape en interesse for dans som kunstart.

Dansekompaniet Kantarellen, er noe yngre og en videreføring av Frostad Dansekompani som ble startet i 1976, og som etter lederskifte i 1980 skiftet navn til sitt nåværende. Ensembles teknikk bygger delvis på hva som populært blir kalt moderne jazzballett. Kantarellen

er også det eneste av dagens dansegrupper som har to mannlige dansere inkludert i gruppen. I likhet med de andre gruppene turnerer også Kantarellen over hele landet. Alle tre ensembler driver en form for oppsøkende virksomhet, ofte i samarbeid med Rikskonsertene, hvor bl.a. skoler og ungdomsklubber blir presentert for dans, gjennom demonstrasjoner så vel som rene forestillinger. De har på denne måten vært med på å øke kjennskapet til dans blant et stort publikum, som spenner fra barnehager til institusjoner for psykisk utviklingshemmede.

Men, de frie dansegruppene er ikke begrenset til disse tre ovennevnte ensemblene. Det eksisterer flere, ofte små grupper som arbeider under økonomiske betingelser, som setter stramme rammer, og som regel for små rammer, til å kunne nå videre ut til et større publikum. Ikke alle er like profesjonelle eller like aktive til enhver tid, men uten denne idealisme og stahet ville det norske dansemiljøet vært meget fattigere.

Her i Østlandsområdet har disse frie dansegruppene de senere årene hatt et forum i Danseloftet, som ledes av Anne Staubo. De senere årene med små «mini-festivaler», hvor de forskjellige frie dansegrupper så vel som andre former for musikk-teater har utfoldet seg dagen lang.

Men av alle kunstnergrupper er dansernes lodd ofte blant de vanskeligste. De bruker år på å forme kroppen til det instrument som kan uttrykke koreografens intensjoner. En prosess som er både lang og vanskelig. Samtidig er deres yrkesaktive periode svært begrenset. Femten til tyve år er en lang tid for en danser, ofte for lang. Og de er som få andre kunstnergrupper utsatt for slit og fysiske skader. Likevel trenger vi, publikum, de frie gruppene.

Dansen er blant de eldste kunstarter, og vel egentlig den mest almengyldige, i det den har mennesket, legemet, som uttrykksform.

Norske grupper.

Teater Beljash.

«Jeg vet ikke hva det er som er kommet over mine medspillere - men det er en galskap, en galskap så sterk at de kunne drive både meg og dere til vanvidd -

for å få oss til å tro at det foregår en stor fest i byens gater - at vi alle befinner oss ute under åpen himmel - at gatene er fulle av folk som opptrer - ikke oss eller andre skuespillere, men helt vanlige mennesker som synger og danser, spiller og gjøgler, i forrykt ekstase, i bølgende, steilende rytmer, mytiske maskespill med djevler og demoner, virkelige enn noen drøm, mer fantastisk enn all verdens eventyr.

Virkeligheten for et teater som vårt er at vi må være fattige på eiendom, men rike på skaperkraft og magi. Vår forestilling i kveld er en visjon om en annen tid, om et annet sted enn her - kanskje en gang for lenge siden - kanskje har det aldri eksistert, og vil heller aldri oppstå.

Men i dag, hvor til og med sirkuset må kjempe mot fjernsynet for å overleve, og selv kirken må gå nye veier for ikke å bli stående tom, i dag hvor sangen og musikken er blitt en million-industri - har vi lett etter folkeviser og musikk med røtter langt tilbake i tiden, i vårt eget land og i mange andre land -.

Vi har reist for å oppsøke folk som lever og er hele i sin egen tradisjon -.

Og vi har laget en fest, en rituell feiring, en sang til livet - på grunnlag av det vi har funnet.

Her bak meg ser dere et gammelt bilde - et bilde uten ramme, og en verden innenfor det bildet, med en forankring i fortiden, såvel som i fremtiden - et sted mellom dets overlevering gjennom teatret, og dets skjebne som offer for glemselen. Denne tynne tråden som er vår erindring, strekker seg over et osean av glemsel.

Vår fest er en fest for hele verden - det er en fest full av musikk, sang, dans, spising og drikking -.

Men den sprenger rammene for forlystelse - og beveger seg i en annen dimensjon - til å ta del i naturens orgie, hvor mennesker fortæres og etes på samme tid som de selv får nyte overdådige retter fra naturens veldige forråd.

Mens dødens skygge følger hvert skritt som tas, er festen en hyllest til fruktbarheten - og sangen og latteren er dens skjønneste frukter.

Å leve i naturens evig vekslende rundgang innebærer at hver og en må delta med all sin kraft og alle sine sanser - hvis han ikke skal fortæres av mørkets umettelige gap.

La oss leve videre med vår galskap, og huske at galskap har vært både forbannelse og velsignelse for menneskeheten. Livet er en drøm, som kommer og går om natten - uten å etterlate seg hverken blomster eller aske. Dets eneste merkestein er den som markerer dets avslutning. Derfor må livet feires med en fest som bedrar døden, en fest som gjør narr av menneskelivets siste måltid, som forvandler det til en hyllest til gjenfødselen. En fest som bærer i seg minnet om at gullkalven var en forgjengelig gud, som tjente sin hensikt da det var behov for den.»

La Strada musikkteater.

LA STRADA som har deltatt på festivalen begge de foregående år, kommer i år med sin nyeste forestilling «TREKKFUGLENS REISE». Forestillingen handler om Lerka som har bodd hos fiskeren Lars hele sommeren, men så kommer høsten, og tiden er inne for å dra til et varmere land og tilbringe vinteren der.

Idet Lerka skal fly, jamrer Lars seg over å ha mistet fiskelykken sin. Lerka lover Lars å spørre om råd ute i den store verden, og så flyr han avsted. Han møter både folk og dyr på sin ferd, og kommer til slutt til den store Trollmannen i Trommenes land...

Mer vil de ikke rope av historien som blir fremført i en form som består av ord, mime og musikk. Men ønsker vel møtt til en SPENNENDE, POETISK og MUSIKALSK reise i fugleperspektiv! Forestillingen er laget av, og blir framført av Pernille Anker og Gilles Obermayer, som spiller på en rekke forskjellige afrikanske instrumenter. Forestillingen varer i 45 min., og passer best for folk over 6 år.

LA STRADA MUSIKKTEATER er en fri teatergruppe som er medlem i Teatersentrum. «TREKKFUGLENS REISE» er gruppens 4. barneforestilling.

«Vi bygger oftest våre forestillinger på gamle sagn, legender og eventyr, og bruker en teaterform som består av mime, musikk og ord. Musikken henter vi vesentlig fra norske og utenlandske folkemusikktradisjoner. Stilmessig føler vi oss i slekt med italiensk gjøglerteater, med vekt på det poetiske fremfor det akrobatiske.

For å nå fram til barna må vi være ekte, ærlige og superordentlige. Klovn er noe du må være i sjelen. I tillegg kommer arbeid: måned på måned for å få hvert ord rett.

Pressen sier:

«Trekkfuglens reise»: «Kontakten med de små tilskuerne var perfekt gjennom den livfullt presenterte beretningen».

Eva Krøvel, Aftenposten.

«Det var en gang en løve»: «Denne type teater er teatrets urgrunn. Med sin totale beherskelse av stemme og kropp har Pernille Anker gjort genren til noe ytterst raffinert».

E. Pierstoff i Dagbladet.

«Pernille Anker har frodighet og samtidig pregnans, en klarhet i uttrykket som gjør forestillingen vital og visuelt spennende.»

H. andersen i Aftenposten.

Emil Olsen - en ledig cabaret -

er historien om Emil Olsen, 37 år, tidligere sjømann, nå arbeidsløs. Ideen fikk vi i Paris, etter å ha sett et stykke om den tradisjonelle commedia dell'arte-figuren Zanni, framstilt som desillusjonert lagerarbeider i dagens Frankrike. Vi tenkte at riktignok mangler de fleste av oss forhold til Zannifiguren, men vi kjenner alle «Ola Dunk» på godt og ondt, og valgte å fremstille ham i en situasjon som dessverre blir flere og flere nordmenns hverdag - arbeidsløsheten.

Vi så det som en interessant oppgave å ta for oss dette alvorlige temaet og presenterte det, med stor vekt på humoren, som café- eller gateteater der hvor folk er. En utfordring var å bruke flest mulig av teatrets språk; mime, sang, dukker, musikk, monolog, dialog osv.

Fordi Fredrikstad ligger i Østfold, som er et av de fylkene i Norge som er hardest rammet av arbeidsløshet; og fordi to av skuespillerne og instruktørene har røtter der, var det naturlig å spille på Fredrikstad-dialekt. Derfor la vi premieren og de første fire forestillingene dit og fikk enorm respons.

Siden har vi spilt andre steder i Østfold, i Åkershus, for foreninger, fengsler, skoler, Arbeidsløses Forening i Trondheim, Vertshusteatret på Torshov og Hot House i Oslo, og nå altså på Gjøgler-Festivalen, noe som har stått høyt oppe på ønskelisten. Vi ønsker dere velkommen og håper at dere vil hygge dere like mye som de andre som har sett stykket vårt hittil.

Gruppen består av: Kjell Kristiansen, Henrik Scheele, Eivin One Pedersen, Sigurd Haugen, Nina Harte, Kirsti Grundvig og Kalle Øby. De fire siste møter du på scenen.

Pressen skrev:

«De er begavede, helprofte aktører! De har greid å lage en skarp, levende og morsom forestilling over et emne som jo er alt annet enn morsomt: Arbeidsløshet.»

E. P., Dagbladet.

«... Humringen, gapskratten, den flaua latteren som sitter fast i halsen, alt vår der!»

Arbeiderbladet.

«... En seier for øyeblikkets teater! De fire aktørene ga oss alvor og latter, til å bli glad i og til å bli klokere av. Det er deres store fortjeneste!»

Fredrikstad Blad.

8 GJØGLERNE KOMMER

Dansekompaniet Kantarellen.

Dansekompaniet Kantarellen har som mål å lage underholdende danseforestillinger for alle aldersgrupper. På repertoaret har vi forestillinger for barn, ungdom og voksne.

Kantarellen holder til i Oslo, men har hele landet som arbeidsfelt. Turneer til Nord-Norge, Vestlandet, Sørlandet og på Østlandet har gjort gruppen kjent for et stort publikum rundt i landet.

«Vår danseform er moderne ballett og jazzballett.» Dansekompaniet Kantarellen er en videreføring av Frostad Dansecompagni som ble startet i 1976 med Torild Frostad som leder. Da hun trakk seg i 1980, ble gruppen omdøpt til Dansekompaniet Kantarellen. Alle danserne i gruppen er medlem av Norsk Ballettforbund.

Dansekompaniet Kantarellen viser på festivalen sin nye forestilling: «DRØMMEN OM LYSET», en rockeballett for barn i alle aldre.

«DRØMMEN OM LYSET» er en eventyrforestilling som handler om en pike, Karina, som vokser opp i en tussefamilie. Tussene bor inni fjellet, og er livredde for lys. Derfor er de ute om natten og stjeler fra menneskene. Men Karina får ikke være med ut.

En alv trøster henne og spør at hun skal få et dyr som venn. Dette gjør livet hyggeligere for Karina, men hun drømmer stadig om lyset, og om livet utenfor fjellet.

Det hele ender godt etter at alven flere ganger har grepet inn og hjulpet Karina.

Seks dansere medvirker i forestillingen, og Karina blir danset av Anne Cecily Prebensen.

Musikken er spesialkomponert og innspilt av Geir Bøhren og Bent Åserud.

Koreografi og sangtekster er av Liv Bjørgrum, som også har skrevet eventyret.

Forestillingen varer i 45 minutter.

Nova Teater.

Nova Teater består av tre unge mennesker med tydelige ambisjoner. De skal man ha, vil man komme noen vei. Ved siden av å demonstrere at de vil noe, fikk de også vist hva de kan. De har skrevet, instruert og spiller «Jeg drømmer om dagen...» for barn.

Det er en nyetablert fri teatergruppe, som består av Ellen Jørgensen og Aksel-Otto Bull. I tillegg medvirker Hanne Dieserud som tekniker på denne første produksjonen. Arbeidet med «Jeg drømmer om dagen...» startet januar 1984.

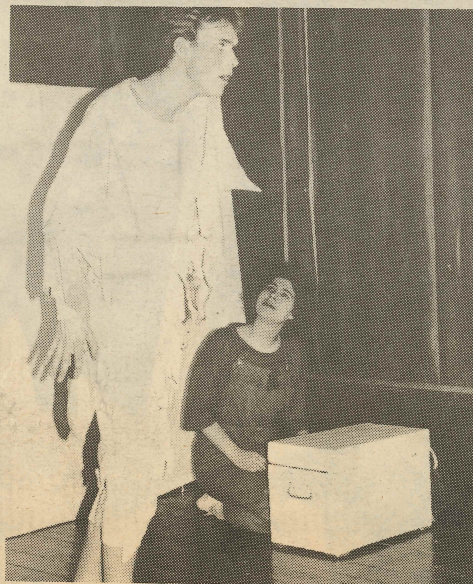
«Jeg drømmer om dagen...» er en forestilling beregnet på barn fra 6 år og oppover, der vi følger KimKam gjennom en «vanlig dag».

KimKam er en liten skolejente som dagdrømmer. I drømmene kan alt skje. Samtidig kan de bringe henne opp i kjedelige situasjoner i hennes virkelige liv.

Ellen Jørgensen spiller KimKam og Aksel-Otto Bull andre roller. Det er voksne som spiller barn. Det er ingen lett oppgave.

De behersker imidlertid sine virkemidler og fanger oss inn ved sin evne til konsentrasjon.

Sitatet hentet fra Helge Andersens kritikk.

VIKA-TEATRET A/S - nystartet teater på Oslo havn!

Innerst på Tingvollakaien, vis-à-vis Vestbanestasjonen, ligger Oslos nyeste teater: VIKATEATRET.

Vi holder til i det gamle dieselverkstedet på Nyland Vest, og har eksistert i bare noen måneder. Åpningsforestillingen var «Øya» av Athol Fugard. Ved siden av å sette opp egne forestillinger, har vi til formål å skape et nytt senter for levende kultur i Oslo. Vi har inngått avtale med Aker Eiendom om leie av stedet, og oppfordrer herved alle interesserte til å ta kontakt med oss.

Vi kan tilby et enkelt, men tilfredsstillende opplegg for presentasjon av teater o.l. - til priser langt under det man vanligvis må betale. Til disposisjon står 2 scener (hver med opptil 200 tilskuerplasser), prøverom etc. Spillesesongen varer fra april til oktober (vinterkulde!), mens prøverom kan brukes helårlig.

Blant grupper som allerede har benyttet/benyttet seg av lokalene, nevner vi Lilith Frisk & Vilt, Svenska Riksteatern og Homansbyen Teaterselskap med sin sommerrevy.

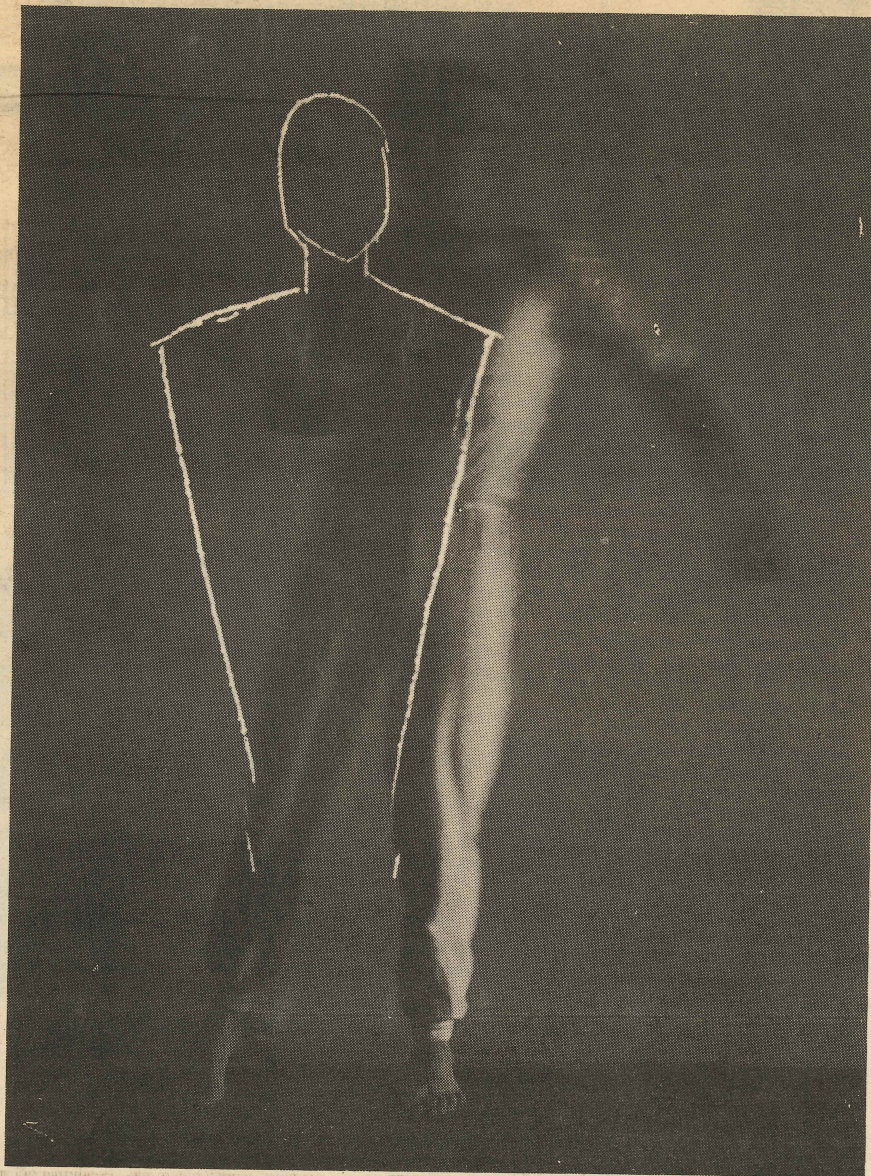
I første omgang baserer Vika-teatret A/S sin drift på lån - Nationalteatret og Riksteatret har velvillig stilt henholdsvis lysutstyr og tribuner til disposisjon. Etterhvert håper vi å kunne finne finansieringsmuligheter til å bli selvhjulpne også når det gjelder teknisk utstyr.

Så langt utleievirksomheten. Hoved-hensikten med vår eksistens er selvsagt å skape teaterforestillinger «for egen regning og risiko», som vår beskjedne styreformann, Jo (Kall meg bare **daglig leder**) Skjønberg, pleier å si. - I slutten av september er det planlagt premiere på «Milk Wood» av Dylan Thomas, den walisiske poeten som inspirerte Robert Zimmermann til å kalle seg Bob Dylan. Og til våren står barneteater på programmet.

Vika-teatret ligger fint til på Oslo havn, med utsikt til sjøen, til byen og til Akershus festning. Vi inviterer deg herved til å være med og bruke bygningen, enten du er teaterarbeider eller rett og slett har lyst til å se annerledes teater i annerledes omgivelser. Vil du vite mer, kan du ringe vårt kontor på tlf. (02) 42 49 85, eller henvende deg til Jo Skjønberg, Elisenbergvn. 12, 0265 Oslo. Tlf.: (02) 56 52 20.

Velkommen!

Kyrre Haugen Bakke.

«I Stillheten Før Forandringen»

EN FORESTILLING AV
NILS OLAV BØE OG KJETIL SKØIEN.

To billedkunstnere, Nils Olav Bøe, også med erfaring som jazzmusiker og Kjetil Skøien som skuespiller, står bak forestillingen «I Stillheten Før Forandringen.» Den består av rendyrkede, visuelle, abstrakte bilder skapt av bevegelse, musikk, film/slides, og en skulpturell rominstallasjon.

Bevegelsen er bygget opp av rytmiske komposisjoner som spenner fra det minimalistiske til det kraftig ekspressive, hvor «timingene» er et viktig element. Bakgrunnen finnes i eksperimentell skuespillertrening, med røtter i orientalsk teater og ny dans. Musikken bygger på en del av tradisjonene fra minimalismen, det vil si repetisjoner av en musikklinje med små forandringer. Den består av elektronisk omformete lydsignaler og flere akustiske og elektriske instrumenter. Lysbildene og filmene er variasjoner av enkle konstruktive tegn. Installasjonen, objekter i bambus og plastmateriale avgrenser rommet ved søyler, en skjerm og liggende stenger.

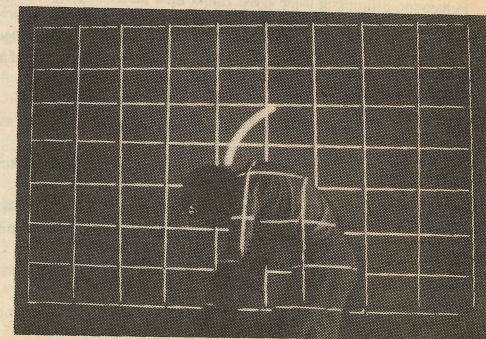
Forestillingen består av faser med meget forskjellige stemninger, fra det rituelle, meditative til det ville, ekspressive. Den befinner seg i grenselandet mellom multi-media og performance.

Nils Olav Bøe har tidligere laget multi-media forestillinger som er vist på Høstutstillingen, Bergen og Trondheim Kunstforeninger og «Kulturen Lever», han er også grafiker og tegner.

Kjetil Skøien har laget performance og installasjoner på Høvikodden og «Kulturen Lever» og har deltatt på utstillinger i Norge, Sverige og Danmark som maler. Han har vært skuespiller i Teater Schahrazad, Stockholm og Saltkompagniet, Oslo, samt gjest i Collage Dansekompagni, og turnert i Italia, Spania, Frankrike, Belgia, Holland, Ungarn og Skandinavia.

Begge er utdannet fra Statens Kunstakademi.

Forestillingen hadde premiere på Charlottenborg, København, i mai. Den skal vises i Molde under jazzfestivalen, i Bergen Kunstforening i september og i Budapest senere på høsten.

GJØGLERNE KOMMER 9

Teater Workshops MASKE OG MUSIKK.

Kurset er basert på å utforske gesten, rytmen og de dramatiske mulighetene til «the Expressive Mask». Mye vekt blir lagt på å utvikle gruppens og individets skaperevne gjennom improvisasjonsteknikker. Det blir også arbeidet med å utforske musikken og lyden som et dramatisk element i en teatralisk sammenheng.

Annalisa Dal Pra (Italia) og Patrick Iversen har begge arbeidet med metodene til Jacques Lecoqs School of Mime, Movement and Theatre og Vladimir Rodziankos Schule für Stimme und Bewegung og har undervist og optrådt over hele Europa i en årrekke.

Kurset henvender seg først og fremst til folk med tidligere erfa-

ringer innen teater og musikk, men dette settes ikke som betingelse.

Maksimum antall: 15 personer.

Pris: kr. 650,-.

Sted: Amatørteatersenteret i Oslo (Trafo). Ensjøvn. 2, Oslo 6.

Dato: 22.-26. august.

Hver deltaker må ta med seg gymnastikktøy og et musikkinstrument.

Kontaktadresse: c/o «Gjøglerne kommer» eller Annalisa Dal Pra, Patrick Iversen, Norderhovsgt. 11, 0654 Oslo 6. Tlf.: 68 07 72.

IMPROVISASJONSTEKNIKKER.

The training is a tool we will use to free our body, let flow our energy for reaching the field of improvisations.

The work (which consists in different physical exercises, voice training...) is an active and stimulating process for opening our creative and imaginative potentials.

The work will be directed by PATRICIA AROMATARIO (FRENCH) who has been working in different free theater groups in France since 7 years. The last 3 years she has worked with GROTOWSKI technic with the THEATER LABORATORIUM actors in POLAND, HOLLAND, ITALY and FRANCE.

The workshop is open for everybody and does not require theater experiences.

DATES: FROM 10th to 15th AUGUST. From 11 o'clock to 15.
PRICE: 600 KR.

FOR INFORMATION AND INSCRIPTION, CALL AND SPEAK WITH PATRICIA. TEL.: 14-71-15.

Kunstner-Cafeen i Homansbyen

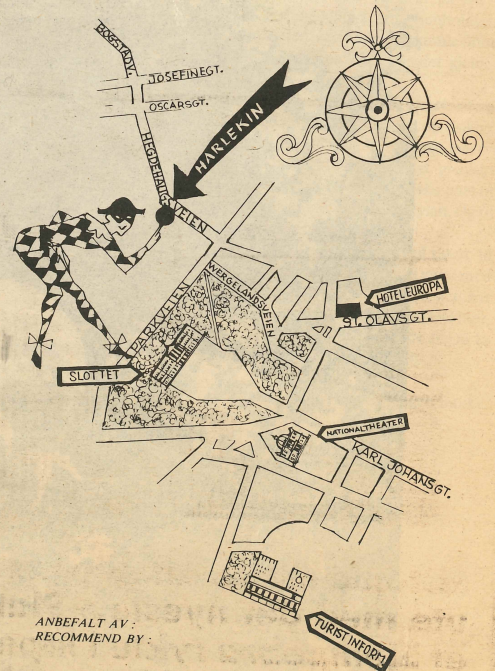

Harlekin
 FROKOST FRA KL. 7.30
 LUNCH — MIDDAG

**Harlekin-
kjelleren**

ALLE DAGER FRA KL. 16.00
 FILETER — SALATER
 FONDUE — RACLETTE
 SKALDYR
 ØL — VIN

HEGDEHAUGSV. 30 B - TLF. 60 75 90

ANBEFALT AV:
RECOMMEND BY:

Gateavisa

MÅNEDENS BESTE DAGSAVIS
ABONNEMENT; - EN SIKKER INVESTERING
LITTERATURNUMMER I SALG NÅ
NESTE NUMMER KOMMER I SLUTTEN AV AUGUST

I SALG HOS NARVESEN & PÅ GATA kr.15,-

JA, JEG MÅ HA GATEAVISA

Hermed bestilles:

- Fornyelse Nytt abonnement, 12 numre, 120 kr.
- Fornyelse Nytt abonnement, 24 numre, 200 kr.
- 50 gamle numre av Gateavisa, 250 kr.
- Jeg ønsker å gi Gateavisa en pengegave på kr...
- Send meg..... eksemplarer av Gateavisa for salg

navn .....

adresse .....

- Ønskes bare abonnement og/eller pengegave, sender vi postgiro innbetalingskort
- Dersom bestillingen inkluderer 50 gamle numre, sendes alt som postoppkrav.
- Bestilling kan også sendes i vanlig brev, eller ring 02/691284
- Det er også mulig å forhåndsbetale alt med SJEKK

BREV

Kan sendes
ufrankert
i Norge
GATEAVISA
vil betale
porto.

SVARSENDING

Avtale nummer 101160/14

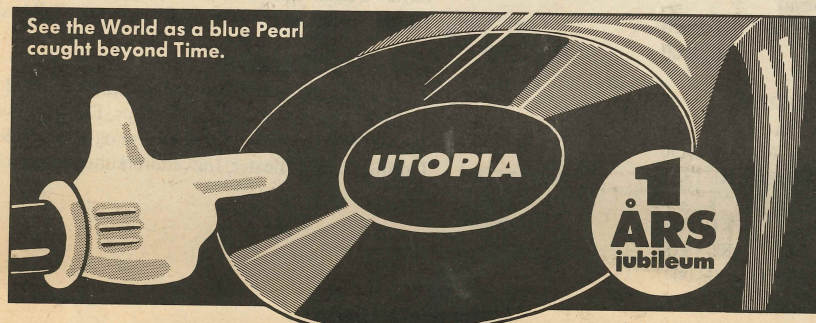
til:

GATEAVISA

Hegdehaugen Postkontor
0308 Oslo 3.

film&kino

- **FILM & KINO** er det største og eldste norske spesialtidsskift for film- og kinovirksomhet
- **FILM & KINO** utkommer 8-10 ganger årlig, og utgis av Kommunale Kinematografers Landsforbund
- **FILM & KINO** bringer anmeldelser og kommentarer av ledende norske filmkritikere
- **FILM & KINO** bringer siste nytt fra Norsk kinoverden
- **FILM & KINO** tar jevnlig opp spørsmål i tilknytning til forholdet mellom film og nye media
- **FILM & KINO** koster 90 kroner - for et årsabonnement (70kr. for studenter, vernepliktige, og filmklubmedlemmer)
- **FILM & KINO** -abonnementet tegnes i Kommunale Kinematografers Landsforbund, Lille Grensen 3, 0159 Oslo 1. Telefon 41 12 51
- **FILM & KINO** ....umnværlig for film & kino-interesserte!

«Utopia er bra. Utopia har peiling. Utopia er tidlig ute med det nyeste.» Platebutikken vår har fått et kjempebra rykte i løpet av året som har gått. Vi takker og bukker og lover å holde oss minst like godt orientert i fremtiden. Og vi vil fortsatt importere direkte fra USA og Storbritannia, selge på postordre og tilby rabattkort.

UTOPIA PLATEBUTIKKEN PILESTREDET 15 0164 OSLO 1. TLF. (02) 42 16 68.
ÅPNINGSTIDER: 10-17 - TORS. 10-19 - LØR. 10-15.

Café
Teatergaten

A LA CARTE e.19⁰⁰

ØL & VIN

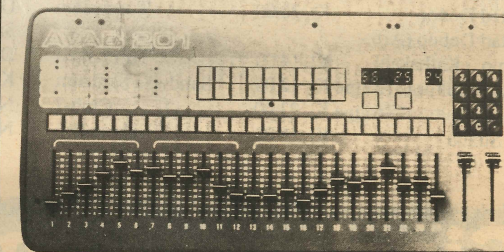
UTE OG INNE

SERVERING 11⁰⁰ - 01⁰⁰

teatergt.3
oslo 1

t.42 0109

NÅ KAN ALLE SKAPE
«STORT» SCENELYS!

NYE AVAB 201 SPRENGER GRENSER!

Du kan nå få et lettbetjent databord for 12 eller 24 kreiser med prestasjonsnivå som overgår mange større systemer.

AVAB 201 er billigere enn de fleste manuelle lysbord.

Spør oss om mer informasjon og du kommer til å bli overrasket.

AVAB
AVAB NORGE A/S

BYGDØY ALLÉ 60
0265 OSLO 2
02 - 44 83 66

ABONNEMENTS- TILBUD!

KUN KR.

90.-

At det er et godt tilbud
kan du selv se ved å bla i avisen.
* Over 220 000 mennesker gjør
det allerede - hver dag.

Kilde
* Riksundersøkelsen 1982.
Opplag 1983. 52 500

**Send inn kupongen i dag -
Portoen er allerede betalt.**

JA

Et så godt tilbud kan jeg ikke
si nei til. (Gjelder kun nye
lesere selvfølgelig.)
6 uker for kr. 90,-.

Navn.....

Adresse.....

Husnr..... etg.....

Oppg..... Tlf.....

Postnr./sted.....

Bankgiro Postgiro

Dersom du vil fortsette som abonnent etter
tilbudets utløp - kryss av for ønsket beta-
lingstermin.

- 1 mnd. kr. 79.- (kr. 3,16 pr. dag)
- 2 mnd. kr. 152.- (kr. 3,04 pr. dag)
- 4 mnd. kr. 297.- (kr. 2,97 pr. dag)
- 6 mnd. kr. 434.- (kr. 2,89 pr. dag)
- 12 mnd. kr. 858.- (kr. 2,84 pr. dag)

Spesialpris for Nord-Norge.

BREV

SVARSENDINGSMERKE
KAN SI NEI, I HÅNDEN PÅ EN KUPON

SVARSENDING

AVTALE NR. 120 000/438 Pb.

Arbeiderbladet

Abonnementservice
Oslo Sentrum
0109 OSLO 1

GLJEGGERNE

Arbeiderbladet

12 GJØGLERNE KOMMER

FESTIVALAVIS

Spilleplan.

TORS DAG 16. AUGUST:

Åpning av festivalen Kl. 14.00
Bloodips Kl. 19.30
Astad Deboo Kl. 20.00
Emil Olsen Kl. 23.00
Beljash Kl. 20.00
Nattcafé på Club-7 til kl. 02.00.

Studenterlund
Vika-Teateret
Turnhallen
Club-7
Trikkestallen

FREDAG 17. AUGUST:

Bloodips Kl. 19.30
Astad Deboo Kl. 20.00
Emil Olsen Kl. 23.00
Beljash Kl. 20.00
Sayari Cultural Troupe Kl. 19.30

Vika-Teateret
Turnhallen
Club-7
Trikkestallen
Stovner Amfi

LØRDAG 18. AUGUST:

Bloodips Kl. 19.30
Astad Deboo Kl. 20.00
Astad Deboo (Arb.-
demo. i Kathakali) Kl. 14.00
Sayari Cultural Troupe Kl. 12.00
Sayari Cultural Troupe Kl. 23.00
La Strada Kl. 18.00

Vika-Teateret
Turnhallen
Turnhallen
Sandvika Sentrum
Club-7
Trikkestallen

SØNDAG 19. AUGUST:

Bloodips Kl. 19.30 og
Kl. 22.00
Astad Deboo Kl. 20.00
La Strada Kl. 18.00
Bøe/Skøien Kl. 20.00
Nattcafé på Club-7 til kl. 02.00

MANDAG 20. AUGUST:

Bloodips Kl. 19.30
Nattcafé på Club-7 til kl. 02.00

TIRSDAG 21. AUGUST:

Bloodips Kl. 19.30
Shusaku & Dormu
Dance Theater Kl. 19.30
Nova Teater Kl. 18.00

ONSDAG 22. AUGUST:

Shusaku & Dormu
Dance Theater Kl. 19.30
Sayari Cultural Troupe Kl. 19.30
Dansegruppen
Kantarellen Kl. 18.00
Nova Teater Kl. 18.00
Nattcafé på Club-7 til kl. 02.00

TORS DAG 23. AUGUST:

Shusaku & Dormu
Dance Theater Kl. 19.30
Sayari Cultural Troupe Kl. 19.30
Bloodips Kl. 19.00
Nova Teater Kl. 18.00
Dansegruppen
Kantarellen Kl. 18.00
DNA Kl. 20.00
Nattcafé på Club-7 til kl. 02.00

Chat Noir
Vika-Teateret
Sandvika Kino
Trikkestallen

Turnhallen
Trikkestallen

Vika-Teateret
Turnhallen
Trikkestallen
Høvikodden

Vika-Teateret

FREDAG 24. AUGUST:

Shusaku & Dormu
Dance Theater Kl. 19.30
Sayari Cultural Troupe Kl. 19.30
DNA Kl. 20.00

Chat Noir
Vika-Teateret
Trikkestallen

Vika-Teateret
Chat Noir
Trikkestallen

LØRDAG 25. AUGUST:

Avslutningsfest på St.Hans-haugen fra kl. 19.30 til
kl. 24.00 med Sayari Cultural Troupe, DNA, Prosjekt-
forestillingen med norske kunstnere og Shusaku &
Dormu Dance Theater, Innvandrerkultur m.m.m.!

Chat Noir
Vika-Teateret

Turnhallen
Trikkestallen

Gjøglerne kommer! Oslo 16.-25. august.

Informasjon.

INFIRMASJONSSENTER:

I Club-7's lokaler i Munkedamsvn. 15, Oslo 1, vil festivalen ha informasjonssenter. Senteret vil være åpent fra 8. august kl. 14.00-18.00 hver dag. Tlf. i samme tidsrom er 14.56.78.

I informasjonssenteret kan du få vite mer om festivalen, melde deg på kurser, få tak i festivalavisen og festivalgenserene, og kjøpt/ bestilt billetter, treffe andre festivalgjengere og sist, men ikke minst: festivaldeltagerne (aktører).

I tillegg kan billetter kjøpes/bestilles i følgende av Ticketmasters utsalgssteder: Konserthuset, tlf. 20 93 33, Teatersentralen tlf. 41 85 60, Primo Lillestrøm tlf. 21 28 70, Kleves Tobakk Sandvika tlf. 54 70 08, Chateau Neuf tlf. 69 31 54.

Bestilte billetter må avhentes innen 3 dager etter bestillingen, og minst en time før forestillingen begynner (senest kl. 18.00), ellers blir de solgt til andre...

PRISER:

Billettprisene varierer fra kr. 35,- til kr. 70,-. Barn og pensjonister får 1/2 pris. Andre får 25% grupperabatt ved kjøp av 5 like billetter eller mer. Festivalkort: kr. 250,- gir deg fri entré på alle festivalens forestillinger. Det er ingen plassbestillinger.

NATTCAFE:

De dagene det er satt opp i programmet er det NattCafé på Club-7. Ved å vise festivalkort eller dagens billett, kan du komme inn på Club 7 for kr. 15,- disse dagene! Det er åpent til kl. 2.00!!

Der kan du i tillegg til å treffe folk som har deltatt på festivalen på en eller annen måte, komme ut for en eller annen overraskende forestilling/opptreden. - You never know.

Festivalens spillesteder.

CHAT NOIR. Klingenberggt. 5.
Billettsalg tlf. 42 60 46 - 42 31 84.

CLUB-7. Munkedamsveien 15.
Billettsalg hver dag fra kl. 14.00 til kl. 18.00.

HENIE-ONSTAD KUNSTSENTER. Sonja Henies vei 31.
Billettsalg før forestillingen.

SANDVIKA KINO. Kinoveien 2.
Billettsalg før forestillingen.

ST.HANS-HAUGEN. Ullevålsveien.
Billettsalg ved inngangen.

STOVNER AMFI. Stovner Senter 3.
Billettsalg før forestillingen.

STUDENTERLUNDEN. Spikersuppa.

TRIKKESTALLEN. Slemdalsvn. 1-3.
Billettsalg før forestillingen.

TURNHALLEN. St. Olavs gt. 25.
Billettsalg før forestillingen.

Realisering av festivalen.

Bak «Gjøglerne kommer - 3» ligger det et enormt arbeid fra mange forskjellige mennesker.

«Gjøglerne kommer» er en idealistisk sammenslutning som består av et styre (for tiden Morten Bachke & Liv Aune) og et kunstnerisk råd (Vidar Fossum, Aktuell Kunst; Guttorm Guttormsgård, Statens Kunstakademi; Barthold Halle, Oslo Nye Teater; Per Hovdenakk, Henie Onstad Kunstsenter; Attilla Horvath, Club-7; Harald Hoaas; Bjørn Hulleberg; Dag Åkerson Moe, NRK; Sissel Rønbeck, Stortinget; Anne Staubo, Danseloftet).

I tillegg har «Gjøglerne kommer - 3» fått hjelp av Sverre Aune, Ivar Hippe og Helen De Belles til PR.

Pelle Gustavson, teknikk. Og mange venner til den praktiske gjennomføringen. Dessuten har vi fått støtte og hjelp fra Arbeiderbladet, NORAD, og den indiske ambassade.

Økonomisk er festivalen støttet av Oslo Kommune, Fondet for Utøvende Kunstnere, Kommunal- og Arbeidsdepartementet og Norske Shell.

Hva skjer ellers på by'n? CLUB 7:

Oversikt over konserter høsten 1984 samt en del andre opplysninger.

Onsdag 8. august og
torsdag 9. august: RHYTM'N' BLUES ALL STAR BAND (Knut Reiersrud, Paolo Vinaccia, Jørn Bøgeberg, Sigurd Køhn, Thorbjørn Sunde, Geir Wentzel, Kristin Berglund).

Fredag 10. august:
Lørdag 11. august:
Søndag 12. august:
Fredag 17. august og
lørdag 18. august:
Tirsdag 21. august: P.K. & KOKOSKOMETENE.
GHOST RIDERS.
SALLY OLDFIELD BAND (England).

MONACO BLUES BAND (Sverige).
Break-dance party med THE CITY STREET ROCKERS (New York).
COUNTRY STAR TEAM (Ottar «Big Hand» Johansen, CasinoSteel).

Fredag 24. august og
lørdag 25. august: SALSA ACARAJÓ (Danmark).

Søndag 26. august: Jemenittisk dansegruppe.
Tirsdag 28. august: CHICK COREA m/ROY HAYNES (tr.) og MIROSLAV VITOUS (bs.).

Fredag 31. august: JOHNNY & THE ROCCOS (England).
Lørdag 1. september: HENNING KVITNES' NEXT STEP.
Tirsdag 11. september: QUEEN IDA & THE BON TEMPS ZYDECO BAND (USA).

Søndag 16. september: MARIA MULDAUR BAND (USA).
Torsdag 20. september: DR. FEELGOOD (England).
Tirsdag 25. september: BJÖRN AFZELIUS & GLOBE-TROTTERS (Sverige).

Torsdag 27. september: SCANDINAVIA TODAY (Janne Schaffer, Palle Mikkelborg, Pål Thowsen, Niels Henning Ørsted-Pedersen, Eje Thelin, Juhani Aaltonen, Thomas Clausen, Steinar Hannevold, John Ehde, Lennart Gruvstedt).

Søndag 30. september: EARTHA KITT (USA) (i Oslo Konserthus).

Tirsdag 2. oktober: LINTON KWESI JOHNSON/DENNIS BOWELL & THE REGGAE DUB BAND (Jamaica/England).

Tirsdag 16. oktober: GÖRAN FRISTORP (Sverige).
Søndag 28. oktober: MIKAEL WIEHE BAND (Sverige).
CAFÉ 7 - åpningstider: Mandag kl. 14.00-24.00.
Tirsdag, onsdag, torsdag kl. 14.00-02.00.
Fredag, lørdag kl. 14.00-21.00.
Søndag stengt.

SCENE 7 spiller «ROMMET» av Harold Pinter følgende dager i august: Torsdag 16., fredag 17., torsdag 23., lørdag 25., torsdag 30., (og lørdag 1. september).

Forestillingen starter kl. 22.00 på torsdager og kl. 21.00 på lørdager (og fredag 17. august).

Et teater fra Tanzania, Sayari Cultural Troup, vil gjeste klubben lørdag 18. og onsdag 29. august.

«Gjøgler-festivalcafé» i mellometasjen fra torsdag 16. august til lørdag 25. august.

GALLERI 7: Utstillingen PAH-E-HASKA går fram til 27. august.

FILM 7 viser kortfilmer hver onsdag utover høsten.

ANDRE STEDER:

I de siste årene har vi sett en gladelig utvikling i Oslo. Stadig flere grupper kommer sammen og lager sommerteater. På samme tid som festivalen vil to grupper spille. Det er «GODSPEL» som spiller hver dag på CHAT NOIR og «BALLER I LUFTA» som spiller på VIKATEATERET. Begge forestillingene har høstet gode kritikker. Vi kan dessverre ikke være behjelpelige med å skaffe billetter til disse forestillingene.